

SOMMERMORO: Fra venstre Jacob (8), Adrian (8), Mathias (7), Martinius (7), Alexander (8), Ariane (9) og Rafael (8) har det gøy på Sommermoro.

OPTIMIST: Mye moro i vannet.

INTERVJUOBJEKTENE: Fra venstre Emilie (10 år, Optimist), Christoffer (10 år, Optimist), August (10 år, A-jolle), Kaja (11 år, A-jolle), Anna (11 år, RS Feva), David (11 år, RS Feva) og Henny (9 år, SUP).

SOMMERMORO 2019

Mye bedre enn på skolen

Over 100 unger storkoste seg på Sommermoro i begynnelsen av august. De lot seg ikke påvirke av at været var grått og fuktig den dagen vi var på besøk.

AV CHRISTIAN RUSCETTA • KNS Seilsportsenter Ulstrand på Bygdøy er en svært populær og viktig møteplass for våre unge og lovende utøvere. Vi

møtte en glad gjeng som koste seg med både Optimist-seiling, A-joller, RS Feva og SUP. For to av barna var dette første gangen de er med på Sommermoro, mens resten har vært med før.

– Jeg syns SUP er moro, for kommer det bølger kan man falle i vannet, og det er moro, sier Henny entusiastisk.

– Jeg syns Optimist er gøy,

da kan man konkurrere med de andre ute på vannet, slår August fast.

Anna på sin side forteller at hun syns RS Feva er best, fordi det går veldig fort, og det er ekstra gøy når det er bølger slik at det humper når man kjører. Hun får støtte av David:

– Ja, RS Feva er kjempegøy, det er så moro når vi bare seiler forbi alle de andre, sier han.

LIKER Å KULLSEILE. Å kullseile er ikke det de fleste som driver med seiling er mest glad i, men ifølge denne gjengen er nettopp kullseiling noe av det morsomste.

– Det er kjempegøy å kullseile! Spesielt når vi lærer å kullseile med vilje. Da faller vi i vannet, og så må vi jobbe litt for å få båten på rett kjøll igjen, sier Henny og Emilie, og får unison støtte fra samtlige av de andre barna under intervjuet.

Selv om det ikke er en veldig varm og solrik sommerdag når intervjuet finner sted, sier barna at det ikke er noe problem å bade.

– Nei, det er jo ikke kaldt i vannet. Det er varmere i vannet enn i luften. Men vi får ikke lov til å bade når vi vil, vi må vente til trenerne sier at vi kan bade.

Trenerne kan være strenge,

noe som ikke er så merkelig når det skal holdes styr på over 100 unger. Men Christoffer syns det er greit:

– Det er mange trenere her, men selv om de er litt strenge så lærer vi masse av dem.

I løpet av uken vil barna få mye nyttig lærdom, og de håper alle at de en gang blir dyktige seilere.

– Ja, når vi blir store skal vi bli skikkelig flinke til å seile, sier Kaja, og røper at hun skal ut og seile med foreldrene og broren når Sommermoro er ferdig.

IKKE BARE VANN. Det er ikke bare vannlek og seilelæring som står på programmet

NYTT FRA KONGELIG NORSK SEILFORENING • www.kns.no

CHRISTIAN RUSSETTA

under Sommermoro. Barna forteller at de har danset til musikk med egen danselærer, noe som var veldig populært. De har også spilt både volleyball og fotball, og de har hoppet tau. De skal besøke en gruve, som er så mørk at de må bruke hodelykter for å se noe. På denne utflukten skal de også plukke kråkesølv. Maten som serveres er veldig god, ifølge barna. – Vi får varm mat hver dag. I dag var det grønnsakssuppe til middag, og i morgen skal vi ha lapskaus, sier de. Noen av jentene forteller at favorittmaten er pasta med pesto.

– Jeg liker tomatsuppe aller best, skyter August inn. Det kommer et rungende «jaaaaa» fra alle sammen når vi spør om det er bedre på Sommermoro enn på skolen. – Her kan vi henge utenfor båten istedenfor å sitte i klasserommet og regne mat-testykker, sier David. Men det er også noen ting barna ikke syns er like artig på Sommermoro. – Det er ikke noe moro å dra A-jollene opp fra vannet. De er kjempetunge. Og det er kjedelig å rigge båtene. Det syns vi lærerne burde gjøre, sier barna.

Bompengers effekt på idretten

Bompenger har stor innvirkning på idretten, og er en stor utfordring for seilingen.

Det er snart fylkes- og kommunevalg, og bompenger er et av valgkampens heteste temaer. Debatten om bompenger har mange sider, derav viktige miljöhensyn og tiltak for å redusere biltrafikk og utslipp.

Som seilforening er KNS er opptatt av den globale oppvarmingen som kan få store konsekvenser for idretten vi bedriver, både når det gjelder generell sikkerhet, og nye og mer usikre værssystemer. Andre forhold, som at havnivået stiger, kan bety store og nødvendige investeringer for mange seilforeninger over hele landet.

Det er et tverrpolitisk ønske om å redusere utslippet av CO₂ i samfunnet vårt, men utfordringen er at bompenger som reguleringsmekanisme har noen store og uhenksiktssmessige effekter for vår idrett.

1. juni 2019 ble en ny indre bomring i Oslo tatt i bruk (del av Oslo-pakke 3) med den konsekvens at man nå ikke kan komme til noen av de tre seilforeningene som finnes i Oslo uten å passere minst én bomstasjon.

Det er et ønske fra politisk hold å få flere til enten å ta offentlig kommunikasjon til og fra idretten, eller å benytte sykkel (hvilket flere også gjør i KNS). Men offentlig kommunikasjon til og fra seiltrening lar seg ikke gjøre.

Det finnes nesten ingen offentlig kommunikasjon til mange av landets seilforeninger.

For KNS sin del er det mulig teoretisk sett, men det blir svært tidkrevende hvis man skal benytte buss og tog, i tillegg til at store avstander må tilbakelegges gående i løpet av turen.

Dersom de barna som bor nærmest på oppfordring fra foreldrene velger å sykle til og fra seiling, medfører dette at vi mister litt av kontakten med foreldrene, som er viktig i det frivillige arbeidet som må til for å drive foreningen.

Det er ikke ønskelig å drive ungdomsavdelingen uten frivillighet, fordi det både vil føre til økt treningsavgift, og ikke minst fjerne et viktig element i foreningens sjel og virke, nemlig fellesskapet.

Det å være frivillig i en forening er tett knyttet til fellesskap.

Så kommer vi inn på det økonomiske. Dersom et medlem bor på Røa og skal til Seilportsenteret på Bygdøy, vil hver trening koste 50 kroner tur/retur i bompenger i en dieselbil og 16 kroner med elbil. Dette betyr henholdsvis 600 og 200 kroner i måneden. Hvis vi i tillegg tenker at hver familie har flere barn som driver forskjellige idretter, kan beløpene mangedobles.

Det betyr i praksis at barneidretten for en familie fort kan komme på 5–10 000 kroner i året bare i bompenger, og dette blir da en viktig faktor når familien skal vurdere hvilken idrett barna får drive med.

Det har i det seneste fra politisk hold vært diskutert om det har blitt for dyrt å drive idrett i Norge. Andelen av barn som driver med organisert idrett er fallende.

Den diskusjonen blir gjerne KNS med på, og vi har også løsningsforslag for dette, men kanskje man først burde vurdere de indirekte kostnadene som bompenger medfører for deltagelse i organisert idrett?

Vi har da ikke engang vært inne på spørsmålet rundt utstyr, som seil, brett og klær. Det kan jo være et morsomt tankeeksperiment å se for seg 4–5 seilere ha med seg et sett seil på bussen før og etter en tirsdagsregatta, eller en 15-åring som har med seg brettet sitt på bussen.

Som seilforeninger burde vi oppfordre politikere og andre ansvarlige til å se på løsninger slik at det blir mulig å drive idrett også for de utstyrskrevene idrettene, og samtidig ta vare på miljøet. Begge deler bør være mulig.

Jeg vil oppfordre seilere til å benytte enhver anledning til å ta opp spørsmålet med lokale og nasjonale aktører for å unngå at bompenger blir en ødeleggende faktor for utviklingen av seilingen i Norge.

Anders Kristensen,
generalsekretær i KNS